

[Jørgen Gram.]

kunne undværes. Naar Landbrugsministeren nu paa ny fremsætter et Lovforslag, er det fra Ministerens Side en Indrømmelse af, at de økonomiske Forhold inden for Landbruget ikke er mere straalende, end at der er Vanskeligheder ved at betale selv det mest fundamentale, nemlig Saakornet. Der er saaledes ikke nogen Bund i den Kritik, man hører fra visse Sider over, at Landbruget faar for høje Priser for sine Produkter.

Lovforslagets Bemærkninger er noget uklare. Det anføres, at det er vanskeligt at forskaffe sig det fornødne til Udsæd. Det er det i og for sig ikke, der er nok at faa, men det er Betalingsevnen, som det kniber med. Det fremgaar ogsaa af Bemærkningerne, at De samvirkende danske Landboforeninger ikke anbefaler Lovens Gennemførelse, ud fra den Betragtning, at naar den nu endelig ikke bestaar mere, lad os saa gennem højere Produktpriser faa saadanne Forhold, at Betalingsvanskelighederne ikke bliver saa tyngende mere. Det er det, der er det naturlige, og vi haaber, at dette snart maa kunne lade sig gøre, naar de høje Priser, vi nu faar, slaar igennem. Men jeg skal gerne indrømme, at den ringe Høst, det store Udgiftsniveau, vi har, og de hidtil for smaa Eksportpriser ogsaa bevirker, at det for mange kan knibe med at betale den fornødne Udsæd nu til Foraaret, naar der ikke er Kreditgivning paa anden Maade, derfor vil vi heller ikke fra vor Side gaa imod Lovforslaget, men vil medvirke til dets Gennemførelse.

Peder Jakobsen: Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Landbrugsminister, naar han i Bemærkningerne til Lovforslaget giver Udtryk for, at den ringe Høst sikkert vil bevirke, at danske Landmænd ude over Landet faar vanskeligt ved at skaffe sig fornøden Saasæd, Frø og Kunstgødning, og hvad de nu ellers skal bruge i Foraars-tiden. Jeg tror, denne Lovgivning vil medvirke til, at det, Landmanden skal bruge for at faa sin Jord rigtigt tilsaaet, kan blive fremskaffet til den billigst mulige Pris, fordi den handlende, som Landmanden i disse Tilfælde skal henvende sig til, gennem denne Lovgivning vil blive fri for at kalkulere med Tab i sin Forretning. Jeg tror derfor, at en saadan Lovgivning vil gavne baade Landmanden og den handlende.

Men een Ting tror jeg vi skal være klar over, og det er, at naar der fra den højtærede Landbrugsminister allerede paa dette Tidspunkt kommer et Lovforslag som dette,

maa det være forbi med Talen om de gyldne Aar, Landbruget har haft.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag med disse faa Bemærkninger. Jeg har herudover kun et enkelt Spørgsmaal angaaende Lovens praktiske Virkning. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det ikke var muligt ved Tinglysningen af disse Pantebreve at undgaa, at Pantebrevene indføres paa den paagældende faste Ejendoms Blad i Tingbogen. Saafremt denne Lovgivning fortsættes i nogle Aar, vil Indførelse paa den faste Ejendoms Blad bidrage til, at dette næsten bliver uoverskueligt, og jeg spørger derfor den højtærede Landbrugsminister, om det ikke skulde være muligt at finde en mere praktisk Fremgangsmaade, som alligevel kunde give den samme gode Sikkerhed.

Aage Fogh: Jeg betragter det som et daarligt Tidens Tegn, at den højtærede Landbrugsminister har følt sig foranlediget til at fremsætte dette Lovforslag. Jeg kan dog ikke være helt enig med de to foregaaende Talere, naar de vil hævde, at det er den Pris, Landbruget faar for de forædlede Produkter, der er Aarsagen. Vel kan det diskuteres, hvor høj denne Pris bør være — og jeg har ikke noget imod, at man ønsker den højere —, men jeg tror alligevel, at den egentlige Aarsag til, at Lovforslaget er kommet frem nu, er den Kendsgerning, at der, navnlig i visse Egne af Landet, har været Misvækst, og hvor denne Misvækst har været virkelig alvorlig, er det jo saa temmelig ligegyldigt, hvilken Pris der kan faas, fordi de paagældende ingenting faar at sælge. Det er altsaa Misvæksten, der er den egentlige Aarsag, og jeg kan ikke, selv om jeg har al mulig Interesse for Landbruget, indrømme Rigtigheden af, at man ogsaa benytter denne Lejlighed og dette Lovforslags Fremkomst til en Tale som den, der er ført af ærede foregaaende Talere.

Jeg sætter ikke megen Pris paa denne Lovgivning. Jeg kan meget vel forstaa, at de handlende gaar ind for den og har anbefalet den. Naar mit Parti gaar ind for den og vil anbefale dens Vedtagelse, er det, fordi De danske Husmandsforeninger staar bag den, og naar de gør det og har rettet en Henvendelse til Ministeren, maa det være, fordi en vis Part af de mindre Jordbrugere i de tørkeramte Egne er ude for saa store Vanskeligheder, at det maa antages, at de maa gøre Brug af denne Lovgivning for at faa Jorden tilsaaet. Men jeg ønsker at føje til — jeg har sagt det tidligere, ved an-